

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá problematikou jaderné proliferační, konkrétně motivy jaderného programu Íránu. Vzhledem k bezprecedentnímu ničivému potenciálu nukleárních zbraní se mezinárodní společenství již tři desetiletí snaží ovlivnit směřování íránské jaderné politiky, bohužel bez větších úspěchů. Cílem této práce je identifikace proliferačních motivů íránské republiky a nastínění určitých kroků vedoucích k jejich minimalizaci. Jako základní teoretický rámec byla zvolena konceptualizace Scotta Sagana, který kategorizuje motivy do tří skupin, a to bezpečnostní vnitropolitické a normativní. Jelikož však modely postrádají jasnou identifikaci proměnných, tento rámec byl doplněn konkrétními indikátory vyplývající z koncepce Stephena Meyera. Práce je pojata jako jednopřípadová instrumentální studie, jejíž závěrem je potvrzení oprávněnosti předpokladu, že samotná východiska realistického přístupu k proliferační jaderných zbraní nevysvětlují celkovou strukturu motivací Islámské republiky Írán.